

ALEXANDRU VLAD

Cinci poeme

din volumul „Ultimele Frânturi”

Un dar pentru cititorii abonați la newsletter
alexandruvlad.com

ULTIMELE FRÂNTURI

Călători

*Când vom ajunge la marginea Universului,
Ne vom ține de mână,
Și ne vom arunca în cealaltă parte, ce ne așteaptă cu brațele
deschise.*

*Precum două Universuri, ne vom contopi și vom trăi
miliarde de ani.*

*Eu te voi privi și îți voi spune cu drag
Că lumea noastră e o banală zi de luni,
Într-un autobuz murdar,
Pe linia 25.*

Lucruri bune

*Cu câteva ore în urmă ne certam,
Fără vre-un motiv anume;
Mi-am amintit de moarte
Și te priveam cum obosită te luptai cu fierul de călcat.*

*Sunt multe lucruri pe care nu ți le-am spus;
Multe lucruri bune,
Așa suntem noi oamenii făcuți,
Să fim pe lume...*

*Să viețuim, să ne certăm și să murim.
O existență în care bucuria de-a trăi
Se stinge, alergând după un gând,
O haină sau un plan,
A mai trecut un an
Și înc-un an...
O altă șansă să-ți mai spun
Și lucruri bune.*

Timp

*Stăteam de vorbă,
Era undeva acum câțiva ani.
Întâmplător, anii au trecut...
Acum nu mai stăm de vorbă;
Nopti, zile, clipe;
Oh!... câte clipe au trecut!*

*Copacii au rămas acolo;
Probabil băncile s-au revopsit,
Țânțarii au murit,
O vreme.*

*Mai băntuie o umbră,
O stafie,
Un cântec lin de ramuri;
O blândă nostalgie.
Pământul s-a rotit;
Am dispărut.*

ULTIMELE FRÂNTURI

Grădinarul de păpădii

*Am să scriu și o poezie veselă:
Era cândva un copil, cu pași uriași
Alerga în fiecare zi spre norii de la orizont fără să-i ajungă.*

*Dar de fiecare dată când se oprea, să-și tragă sufletul,
Sute de păpădii își lepădau semințele în aer urcând
Înaltul cerului până la nori.*

*După ani de pribegie a hotărât să devină grădinar de
păpădii.*

Clipa vieții

*Mă-ntorc adesea-ntre stânci,
Cu aceeași patimă profundă.
Vibrațiile mă topesc,
Câmpiile iar îmi șoptesc:
„Întoarce-te, pentru-o secundă!”*

*Dar dincolo de licăriri,
Unde eternul ne inundă,
Plăpânda ramură de nuc
S-a stins în focul cel ceresc —
Adio, umbră!...*

*Și eu, care bătrân eram,
Sau tânăr, pentru o secundă,
Am să alunec fin pe ram,
Visând un viciu pământesc,
Trăind etern, îmi reamintesc:
O viață, o clipă, o secundă.*

Ți-au plăcut?

„Ultimele Frânturi” și celelalte volume se găsesc pe
alexandruvlad.com/shop

© Alexandru Vlad. Acest PDF este oferit gratuit cititorilor; nu poate fi revândut.